

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/1479 ze dne 28. srpna 2015 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 1

SMĚRNICE

★ **Směrnice Komise (EU) 2015/1480 ze dne 28. srpna 2015, kterou se mění několik příloh směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/107/ES a 2008/50/ES, kterými se stanoví pravidla pro referenční metody, ověřování údajů a umístění míst odběru vzorků při posuzování kvality vnějšího ovzduší⁽¹⁾** 4

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

★ **Rozhodnutí č. 1/2015 Smíšeného výboru Evropská unie-Švýcarsko pro leteckou dopravu zřízeného Dohodou mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě ze dne 20. srpna 2015, kterým se nahrazuje příloha Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě [2015/1481]** 12

Opravy

★ **Oprava prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2015/261 ze dne 6. února 2015, kterým se mění rozhodnutí 2010/470/EU a 2010/471/EU, pokud jde o požadavky na veterinární osvědčení pro obchod se spermatem, vajíčky a embryi koňovitých uvnitř Unie a jejich dovoz do Unie (Úř. věst. L 52, 24.2.2015)** 38

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/1479

ze dne 28. srpna 2015

o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾,

s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.
- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 28. srpna 2015.

*Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova*

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota	
0702 00 00	MA	173,3	
	MK	36,9	
	ZZ	105,1	
0709 93 10	TR	132,0	
	ZZ	132,0	
0805 50 10	AR	147,8	
	BO	152,6	
	CL	152,6	
	TR	126,0	
	UY	147,2	
	ZA	155,9	
	ZZ	147,0	
	0806 10 10	BA	74,4
		EG	201,5
MA		201,2	
MK		68,3	
TR		147,6	
ZZ		138,6	
0808 10 80	AR	94,8	
	BR	99,5	
	CL	139,3	
	NZ	140,9	
	US	142,3	
	UY	170,8	
	ZA	120,1	
	ZZ	129,7	
	0808 30 90	AR	73,8
		CL	107,2
NZ		210,1	
TR		128,5	
ZA		141,5	
ZZ		132,2	
0809 30 10, 0809 30 90	MK	80,9	
	TR	139,6	
	ZZ	110,3	
0809 40 05	BA	58,1	
	MK	51,8	
	XS	74,4	
	ZZ	61,4	

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (EU) č. 1106/2012 ze dne 27. listopadu 2012, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, pokud jde o aktualizaci klasifikace zemí a území (Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 7). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

SMĚRNICE

SMĚRNICE KOMISE (EU) 2015/1480

ze dne 28. srpna 2015,

kteřou se mění několik příloh směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/107/ES a 2008/50/ES, kterými se stanoví pravidla pro referenční metody, ověřování údajů a umístění míst odběru vzorků při posuzování kvality vnějšího ovzduší

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/107/ES ze dne 15. prosince 2004 o obsahu arsenu, kadmia, rtuti, niklu a polycyklických aromatických uhlovodíků ve vnějším ovzduší⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 15 uvedené směrnice,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu⁽²⁾, a zejména na čl. 28 odst. 1 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s čl. 4 odst. 15 směrnice 2004/107/ES ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009⁽³⁾ je Evropská komise zmocněna ke změně některých ustanovení v přílohách IV a V.
- (2) Příloha IV směrnice 2004/107/ES stanoví cíle týkající se kvality údajů, které je nutné aktualizovat v zájmu dosažení lepší srozumitelnosti.
- (3) Příloha V směrnice 2004/107/ES stanoví referenční metody pro posuzování koncentrací a tyto metody by se měly aktualizovat za účelem zohlednění vývoje příslušných norem.
- (4) V souladu s čl. 28 odst. 1 směrnice 2008/50/ES je Komise zmocněna ke změně některých ustanovení příloh I, III, VI a IX.
- (5) Oddíl C přílohy I směrnice 2008/50/ES stanoví kritéria pro zajištění kvality při posuzování kvality vnějšího ovzduší, která je nutné objasnit a doplnit s přihlédnutím k programům pro zajištění kvality organizovaným Společným výzkumným střediskem Evropské komise, a zavádí povinnost přezkumu systému kontroly kvality pro zajištění trvalé přesnosti monitorovacích přístrojů.
- (6) Oddíly C a D přílohy III směrnice 2008/50/ES stanoví kritéria pro rozmístění míst odběru vzorků, která je nutné objasnit a doplnit na základě zkušeností získaných při provádění směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 23, 26.1.2005, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. L 152, 11.6.2008, s. 1.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009 ze dne 11. března 2009 o přizpůsobení některých aktů přijatých postupem podle článku 251 Smlouvy regulativnímu postupu s kontrolou podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES – Přizpůsobení regulativnímu postupu s kontrolou – Část druhá (Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 109).

- (7) Oddíl A přílohy VI směrnice 2008/50/ES stanoví referenční metody měření některých znečišťujících látek, které je nutné upravit s ohledem na zkušenosti získané při provádění směrnice a s ohledem na nejnovější normy pro odběr vzorků a měření částic.
- (8) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ⁽¹⁾ ze dne 28. září 2011 zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva.
- (9) Opatření stanovená touto směrnicí jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro kvalitu vnějšího ovzduší,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Přílohy IV a V směrnice 2004/107/ES se mění v souladu s přílohou I této směrnice.

Článek 2

Přílohy I, III, VI a IX směrnice 2008/50/ES se mění v souladu s přílohou II této směrnice.

Článek 3

Ustanovení této směrnice je třeba chápat v souvislosti s ustanoveními nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ⁽²⁾ kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh, zejména pokud jde o akreditaci subjektů posuzování shody, a nezakládají žádnou odchylku či výjimku z výše uvedeného nařízení.

Článek 4

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2016. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 5

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

Článek 6

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 28. srpna 2015.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA I

Směrnice 2004/107/ES se mění takto:

1) Oddíl I přílohy IV se mění takto:

a) tabulka se nahrazuje tímto:

	„Benzo(a)pyren	Arsen, kadmium a nikl	Polycyklické aromatické uhlovodíky, kromě benzo(a)pyrenu, celková koncentrace plynné rtuti	Celková depozice
— Nejistota měření				
Stacionární a orientační měření	50 %	40 %	50 %	70 %
Modelování	60 %	60 %	60 %	60 %
— Minimální množství zaznamenaných údajů	90 %	90 %	90 %	90 %
— Minimální časové pokrytí				
Stacionární měření ⁽¹⁾	33 %	50 %		
Orientační měření ⁽¹⁾ ⁽²⁾	14 %	14 %	14 %	33 %

⁽¹⁾ Rozloženo během celého roku tak, aby hodnoty byly reprezentativní pro různé klimatické a antropogenní činnosti.

⁽²⁾ Orientační měření jsou měření prováděná s omezenou pravidelností, avšak splňující ostatní cíle týkající se kvality údajů“;

b) ve třetím odstavci se zrušuje následující věta:

„Odběr vzorků po dobu 24 hodin lze rovněž doporučit pro měření koncentrací arsenu, kadmia a niklu.“;

c) za třetí odstavec se vkládá následující věta:

„Pravidla z předchozího odstavce o odebírání individuálních vzorků platí také pro arsen, kadmium, nikl a celkovou koncentraci plynné rtuti. Odběr podvzorků z filtrů PM₁₀ u kovů pro následnou analýzu je navíc dovolen za předpokladu, že existují důkazy, že podvzorek reprezentuje celek a při porovnání s příslušnými cíli pro kvalitu údajů není citlivost detekce ohrožena. Týdenní odběry vzorků pro kovy v PM₁₀ jsou povoleny jako alternativa ke každodenním odběrům vzorků za předpokladu, že charakteristiky sběru nejsou ohroženy.“

2) Oddíly I až IV přílohy V se nahrazují tímto:

„I. Referenční metoda odběru vzorků a analýzy arsenu, kadmia a niklu ve vnějším ovzduší

Referenční metoda odběru vzorků arsenu, kadmia a niklu ve vnějším ovzduší je popsána v normě EN 12341:2014. Referenční metoda pro měření arsenu, kadmia a niklu ve vnějším ovzduší je popsána v normě EN 14902:2005 „Kvalita ovzduší – Normovaná metoda stanovení Pb, Cd, As a Ni ve frakci PM₁₀ aerosolových částic“.

Členský stát může rovněž používat jiné metody, u nichž je schopen prokázat, že poskytují výsledky rovnocenné výše uvedené metodě.

II. Referenční metoda odběru vzorků a analýzy polycyklických aromatických uhlovodíků ve vnějším ovzduší

Referenční metoda odběru vzorků polycyklických aromatických uhlovodíků ve vnějším ovzduší je popsána v normě EN 12341:2014. Referenční metoda měření koncentrace benzo(a)pyrenu ve vnějším ovzduší je popsána v normě EN 15549:2008 „Kvalita ovzduší – Normovaná metoda stanovení koncentrace benzo(a)pyrenu ve vnějším ovzduší“. Dokud není k dispozici standardní metoda schválení CEN pro další polycyklické aromatické uhlovodíky uvedené v čl. 4 odst. 8, mohou členské státy používat metody podle vlastních norem nebo norem ISO, jako například normu ISO 12884.

Členský stát může rovněž používat jinou metodu, u které je schopen prokázat, že poskytuje výsledky rovnocenné výše uvedené metodě.

III. Referenční metoda odběru vzorků a analýzy rtuti ve vnějším ovzduší

Referenční metoda pro měření celkových koncentrací plynné rtuti ve vnějším ovzduší je popsána v normě EN 15852:2010 „Kvalita venkovního ovzduší – Normovaná metoda pro stanovení celkové plynné rtuti“.

Členský stát může rovněž používat jinou metodu, u které je schopen prokázat, že poskytuje výsledky rovnocenné výše uvedené metodě.

IV. Referenční metoda odběru vzorků a analýzy depozice arsenu, kadmia, rtuti, niklu a polycyklických aromatických uhlovodíků

Referenční metoda odběru vzorků deponovaného arsenu, kadmia a niklu je popsána v normě EN 15841:2009 „Kvalita venkovního ovzduší – Normovaná metoda pro stanovení arsenu, kadmia, olova a niklu v atmosférické depozici“.

Referenční metoda pro měření celkové depozice rtuti je popsána v normě EN 15853:2010 „Kvalita venkovního ovzduší – Normovaná metoda pro stanovení depozice rtuti“.

Referenční metoda pro stanovení depozita benzo(a)pyrenu a dalších polycyklických uhlovodíků uvedená v čl. 4 odst. 8 je popsána v normě EN 15980:2011 „Kvalita ovzduší. Stanovení depozice benzo[a]anthracenu, benzo[b]fluoranthenu, benzo[j]fluoranthenu, benzo[k]fluoranthenu, benzo[a]pyrenu, dibenz[a,h]anthracenu a indeno[1,2,3-cd]pyrenu.“

PŘÍLOHA II

Směrnice 2008/50/ES se mění takto:

1) Oddíl C přílohy I se nahrazuje tímto:

„C. Zajištění kvality při posuzování kvality vnějšího ovzduší: Ověřování údajů

1. Aby byla zajištěna přesnost měření a splnění cílů kvality údajů stanovených v oddíle A, zajistí příslušné orgány a subjekty určené podle článku 3:
 - i) aby veškerá měření uskutečněná v souvislosti s posuzováním kvality vnějšího ovzduší podle článků 6 a 9 byla zpětně vysledovatelná v souladu s požadavky uvedenými v harmonizované normě pro zkušební a kalibrační laboratoře;
 - ii) aby instituce provozující sítě a jednotlivé stanice vytvořily systém zajištění a kontroly kvality, jenž stanoví pravidelnou údržbou za účelem zajištění trvalé přesnosti měřicích přístrojů. Systém kvality přezkoumává podle potřeby a minimálně jednou za pět let příslušná národní referenční laboratoř;
 - iii) aby byl pro zpracování údajů a podávání zpráv zaveden postup pro zajištění kvality a kontrolu kvality a aby se instituce jmenované pro tento úkol aktivně účastnily příslušných programů pro zajištění kvality na úrovni celé Unie;
 - iv) aby byly národní referenční laboratoře jmenovány příslušným orgánem nebo subjektem podle článku 3 a aby byly akreditovány pro referenční metody uvedené v příloze VI alespoň u těch znečišťujících látek, u kterých jsou hodnoty koncentrace nad dolní mez posuzování podle příslušné harmonizované normy pro zkušební a kalibrační laboratoře, na niž byl zveřejněn odkaz v Úředním věstníku Evropské unie podle čl. 2 odst. 9 nařízení (ES) č. 765/2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem. Tyto laboratoře jsou na území členských států odpovědné za koordinaci programů Unie pro zajištění kvality organizovaných Společným výzkumným střediskem Komise a na vnitrostátní úrovni jsou odpovědné také za koordinaci odpovídajícího využití referenčních metod a prokazování rovnocennosti nereferečních metod. Akreditace národních referenčních laboratořů, které organizují vzájemné srovnání na vnitrostátní úrovni, by také měla probíhat podle příslušné harmonizované normy pro zkoušky odborné způsobilosti;
 - v) aby se národní referenční laboratoře alespoň jednou za tři roky účastnily programů Unie týkajících se zajištění kvality, které organizuje Společné výzkumné středisko Komise. Pokud budou výsledky takové účasti neuspokojivé, pak by národní laboratoře měly svou další účastí ve srovnávání prokázat uspokojivá nápravná opatření a Společnému výzkumnému středisku Komise následně poskytnout zprávu.
 - vi) aby národní referenční laboratoře podporovaly práci Evropské sítě národních referenčních laboratořů, kterou zřídila Komise.
2. Všechny oznamované údaje podle článku 27 se považují za platné kromě údajů označených za prozatímní.“

2) Příloha III se mění takto:

a) Oddíl C se mění takto:

i) První a druhá odrážka odstavce 1 se nahrazují tímto:

„— proudění vzduchu kolem vstupního otvoru odběrové sondy by nemělo být omezeno (celkově volný by měl být oblouk o velikosti nejméně 270° nebo 180° pro místa odběru v linii obytné zástavby) a v blízkosti vstupního otvoru nesmějí být žádné překážky ovlivňující proudění vzduchu (měřicí sonda musí být zpravidla vzdálena několik metrů od budov, balkonů, stromů a jiných překážek a minimálně 0,5 m od nejbližší budovy v případě míst odběru vzorků reprezentujících kvalitu ovzduší v linii obytné zástavby),

— obecně by měl být vstupní otvor odběrové sondy umístěn ve výšce mezi 1,5 m (dýchací zóna) a 4 m nad zemí. Vyšší umístění může být rovněž vhodné, je-li stanice reprezentativní pro velkou oblast a jakékoli odchylky jsou řádně zdokumentovány.“

ii) pátá odrážka odstavce 1 se nahrazuje tímto:

„— pro všechny znečišťující látky jsou odběrové sondy zaměřené na dopravu nejméně 25 m od okraje velkých křižovatek a nejvýše 10 m od okraje vozovky. Za ‚velkou křižovatkou‘ se zde považuje křižovatka, která naruší plynulost dopravy a kde vznikají emise odlišné od ostatních částí silnice (způsob jízdy stop&go).“

iii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Jakékoli odchýlení se od kritérií uvedených v tomto oddíle je nutné řádně zdokumentovat prostřednictvím postupů, které jsou popsány v oddíle D.“

b) Oddíl D se nahrazuje tímto:

„D. Dokumentace a přezkoumání výběru míst

Příslušný orgán odpovědný za posouzení kvality ovzduší plně dokumentuje postupy výběru míst pro všechny zóny a aglomerace a zaznamenává informace, které dokládají koncept sítě a výběr umístění všech monitorovacích míst. Dokumentace zahrnuje fotografie okolí v hlavních světových stranách monitorovacích míst a podrobné mapy. Pokud se v zóně nebo aglomeraci použijí doplňkové metody, musí dokumentace obsahovat také podrobné informace o těchto metodách a informace o plnění kritérií uvedených v čl. 7 odst. 3. Dokumentace se aktualizuje podle potřeby a alespoň každých 5 let se přezkoumává, aby bylo zajištěno, že výběrová kritéria, koncept sítě a monitorovací místa jsou i nadále platná a optimální. Dokumentace se Komisi poskytne do tří měsíců od vyžádání.“

3) Příloha VI se mění takto:

a) Oddíl A se nahrazuje tímto:

„A. Referenční metody posuzování koncentrací oxidu siřičitého, oxidu dusičitého a oxidů dusíku, částic (PM₁₀ a PM_{2,5}), olova, benzenu, oxidu uhelnatého a ozonu

1. Referenční metoda měření oxidu siřičitého

Referenční metoda měření oxidu siřičitého je popsána v normě EN 14212:2012 ‚Kvalita ovzduší – Normovaná metoda stanovení oxidu siřičitého ultrafialovou fluorescencí‘.

2. Referenční metoda měření oxidu dusičitého a oxidů dusíku

Referenční metoda měření oxidu dusičitého a oxidů dusíku je popsána v normě EN14211:2012 ‚Kvalita ovzduší – Normovaná metoda stanovení oxidu dusičitého a oxidů dusnatého chemiluminiscencí‘.

3. Referenční metoda pro odběr vzorků a měření olova – nemění se

4. Referenční metoda pro odběr vzorků a měření PM₁₀

Referenční metoda odběru vzorků a měření PM₁₀ je popsána v normě EN 12341:2014 ‚Kvalita ovzduší – Referenční gravimetrická metoda stanovení hmotnostní koncentrace frakcí aerosolových částic PM₁₀ a PM_{2,5}‘.

5. Referenční metoda pro odběr vzorků a měření PM_{2,5}

Referenční metoda odběru vzorků a měření PM_{2,5} je popsána v normě EN 12341:2014 ‚Kvalita ovzduší – Referenční gravimetrická metoda stanovení hmotnostní koncentrace frakcí aerosolových částic PM₁₀ a PM_{2,5}‘.

6. Referenční metoda pro odběr vzorků a měření benzenu – nemění se

7. Referenční metoda měření oxidu uhelnatého

Referenční metoda měření oxidu uhelnatého je popsána v normě EN 14626:2012 „Kvalita ovzduší – Normovaná metoda stanovení oxidu uhelnatého nedisperzní infračervenou spektrometrií“.

8. Referenční metoda měření ozonu

Referenční metoda měření ozonu je popsána v publikaci EN 14625:2012 „Kvalita ovzduší — Normovaná metoda stanovení ozonu ultrafialovou spektrometrií“.

b) Oddíl D se zrušuje;

c) Oddíl E se nahrazuje tímto:

„Při prokazování, že zařízení splňuje provozní požadavky referenčních metod uvedených na seznamu v oddíle A této přílohy, příslušné orgány a subjekty určené podle článku 3 přijímají zkušební protokoly vystavené v jiných členských státech za předpokladu, že zkušební laboratoře jsou akreditované podle příslušné harmonizované normy pro zkušební a kalibrační laboratoře.“

Detailní zkušební protokoly a všechny výsledky zkoušek jsou zpřístupněny dalším příslušným orgánům nebo jejich určeným subjektům. Zkušební protokoly musí prokázat, že zařízení splňuje všechny provozní požadavky včetně případů, kdy se některé místní podmínky nebo podmínky okolního prostředí v daném členském státě liší a jsou mimo rámec podmínek, pro které již zařízení bylo v jiném členském státě zkoušeno a typově schváleno.“

4) Oddíl A přílohy IX se nahrazuje tímto:

„A. Minimální počet míst odběru vzorků pro stacionární kontinuální měření koncentrací ozonu

Minimální počet míst odběru vzorků pro stacionární kontinuální měření pro posouzení dodržování cílových hodnot, dlouhodobých cílů a informativních a varovných prahových hodnot v případech, kdy je toto měření jediným zdrojem informací.

Počet obyvatel (× 1 000)	Aglomerace ⁽¹⁾	Jiné zóny ⁽¹⁾	Venkovské pozadí
< 250		1	1 stanice/50 000 km ² jako průměrná hustota pro všechny zóny na území státu ⁽²⁾
< 500	1	2	
< 1 000	2	2	
< 1 500	3	3	
< 2 000	3	4	
< 2 750	4	5	
< 3 750	5	6	
> 3 750	Jedna další stanice na každé 2 miliony obyvatel	Jedna další stanice na každé 2 miliony obyvatel	

⁽¹⁾ Alespoň jedna stanice v oblastech, kde může dojít k expozici obyvatelstva nejvyšším koncentracím ozonu. V aglomeracích je nejméně 50 % stanic umístěno v předměstských oblastech.

⁽²⁾ Pro členitý terén se doporučuje 1 stanice na 25 000 km².“

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

ROZHODNUTÍ č. 1/2015 SMÍŠENÉHO VÝBORU EVROPSKÁ UNIE-ŠVÝCARSKO PRO LETECKOU DOPRAVUZŘÍZENÉHO DOHODOU MEZI EVROPSKÝM SPOLEČENSTVÍM A ŠVÝCARSKOU KONFEDERACÍ O LETECKÉ DOPRAVĚ

ze dne 20. srpna 2015,

kterým se nahrazuje příloha Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě [2015/1481]

VÝBOR EVROPSKÁ UNIE-ŠVÝCARSKO PRO LETECKOU DOPRAVU,

s ohledem na Dohodu mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě (dále jen „dohoda“), a zejména na čl. 23 odst. 4 této dohody,

ROZHODL TAKTO:

Jediný článek

Příloha tohoto rozhodnutí nahrazuje přílohu dohody s platností ode dne 15. září 2015.

V Bruselu dne 20. srpna 2015.

Za smíšený výbor

vedoucí delegace Evropské unie
Margus RAHUOJA

vedoucí delegace Švýcarska
Peter MÜLLER

PŘÍLOHA

Pro účely této dohody:

- Evropská unie na základě Lisabonské smlouvy, která vstoupila v platnost dne 1. prosince 2009, nahrazuje Evropské společenství a stává se jeho nástupcem.
- Jestliže akt uvedený v této příloze obsahuje odkaz na členské státy Evropského společenství, jež bylo nahrazeno Evropskou unií, nebo na požadavek spojení s nimi, má se pro účely této dohody za to, že se odkaz vztahuje rovněž na Švýcarsko nebo na požadavek spojení se Švýcarskem.
- Odkazy na nařízení Rady (EHS) č. 2407/92 a č. 2408/92 uvedené v člancích 4, 15, 18, 27 a 35 dohody se považují za odkazy na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008.
- Aniž je dotčen článek 15 této dohody, „leteckým dopravcem Společenství“ podle následujících směrnic a nařízení Společenství se rozumí též letecký dopravce, který je držitelem licence a má svou hlavní provozovnu a případně sídlo podniku ve Švýcarsku v souladu s nařízením (ES) č. 1008/2008. Jakýkoli odkaz na nařízení (EHS) č. 2407/92 se považuje za odkaz na nařízení (ES) č. 1008/2008.
- Jakýkoli odkaz na články 81 a 82 Smlouvy nebo na články 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie v následujících textech se považuje za odkaz na články 8 a 9 této dohody.

1. Liberalizace letectví a ostatní předpisy v odvětví civilního letectví

Č. 1008/2008

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství

Č. 2000/79

Směrnice Rady ze dne 27. listopadu 2000 o Evropské dohodě o organizaci pracovní doby mobilních pracovníků v civilním letectví uzavřené mezi Sdružením evropských leteckých společností (AEA), Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF), Evropským sdružením technických letových posádek (ECA), Evropským sdružením leteckých společností (ERA) a Mezinárodním sdružením leteckých dopravců (IACA)

Č. 93/104

Směrnice Rady ze dne 23. listopadu 1993 o některých aspektech úpravy pracovní doby ve znění:

- směrnice 2000/34/ES

Č. 437/2003

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 27. února 2003 o statistickém vykazování letecké přepravy cestujících, zboží a poštovních zásilek

Č. 1358/2003

Nařízení Komise ze dne 31. července 2003, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 437/2003 o statistickém vykazování letecké přepravy cestujících, zboží a poštovních zásilek a kterým se mění přílohy I a II uvedeného nařízení

Č. 785/2004

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 21. dubna 2004 o požadavcích na pojištění u leteckých dopravců a provozovatelů letadel ve znění:

— nařízení Komise (EU) č. 285/2010

Č. 95/93

Nařízení Rady ze dne 18. ledna 1993 o společných pravidlech pro přidělování letištních časů na letištích Společenství (články 1–12) ve znění:

— nařízení (ES) č. 793/2004

Č. 2009/12

Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 11. března 2009 o letištních poplatcích

Č. 96/67

Směrnice Rady ze dne 15. října 1996 o přístupu na trh odbavovacích služeb na letištích Společenství

(články 1–9, 11–23 a 25)

Č. 80/2009

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 14. ledna 2009 o kodexu chování pro používání počítačových rezervačních systémů a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 2299/89

2. Pravidla hospodářské soutěže**Č. 1/2003**

Nařízení Rady ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (články 1–13, 15–45)

(V rozsahu, v němž je toto nařízení příslušné pro použití této dohody. Vložení uvedeného nařízení nemá vliv na rozdělení úkolů podle této dohody.)

Č. 773/2004

Nařízení Komise ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků 81 a 82 Smlouvy o ES, ve znění:

— nařízení Komise (ES) č. 1792/2006,

— nařízení Komise (ES) č. 622/2008

Č. 139/2004

Nařízení Rady ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (nařízení ES o spojování)

(Články 1–18, čl. 19 odst. 1–2, články 20–23)

S ohledem na čl. 4 odst. 5 nařízení o spojování platí mezi Evropským společenstvím a Švýcarskem toto:

- 1) S ohledem na spojení definované v článku 3 nařízení (ES) č. 139/2004, které nemá význam pro celé Společenství ve smyslu článku 1 uvedeného nařízení a které může být přezkoumáno v rámci vnitrostátních předpisů pro hospodářskou soutěž nejméně tří členských států ES a Švýcarské konfederace, mohou osoby nebo podniky podle čl. 4 odst. 2 uvedeného nařízení před oznámením příslušným orgánům informovat Komisi ES prostřednictvím odůvodněného podání, že by spojení měla posoudit Komise.
- 2) Evropská komise neprodleně předá Švýcarské konfederaci všechna podání podle čl. 4 odst. 5 nařízení (ES) č. 139/2004 a předchozího odstavce.
- 3) Vyjádří-li Švýcarská konfederace svůj nesouhlas se žádostí o postoupení případu, příslušný švýcarský orgán pro hospodářskou soutěž si ponechá svou pravomoc a případ nebude od Švýcarské konfederace postoupen podle tohoto odstavce.

S ohledem na lhůty podle čl. 4 odst. 4 a 5, čl. 9 odst. 2 a 6 a čl. 22 odst. 2 nařízení o spojování:

- 1) Evropská komise neprodleně předá příslušnému švýcarskému orgánu pro hospodářskou soutěž všechny příslušné dokumenty podle čl. 4 odst. 4 a 5, čl. 9 odst. 2 a 6 a čl. 22 odst. 2.
- 2) Výpočet lhůt podle čl. 4 odst. 4 a 5, čl. 9 odst. 2 a 6 a čl. 22 odst. 2 nařízení (ES) č. 139/2004 začíná pro Švýcarskou konfederaci ihned poté, co příslušný švýcarský orgán pro hospodářskou soutěž obdrží příslušné dokumenty.

Č. 802/2004

Nařízení Komise ze dne 7. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků (články 1–24), ve znění:

- nařízení Komise (ES) č. 1792/2006,
- nařízení Komise (ES) č. 1033/2008,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1269/2013

Č. 2006/111

Směrnice Komise ze dne 16. listopadu 2006 o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky a o finanční průhlednosti uvnitř jednotlivých podniků

Č. 487/2009

Nařízení Rady ze dne 25. května 2009 o použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy na některé kategorie dohod a jednání ve vzájemné shodě v odvětví letecké dopravy

3. Bezpečnost letectví

Č. 216/2008

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 20. února 2008 o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost letectví, kterým se ruší směrnice Rady 91/670/EHS, nařízení (ES) č. 1592/2002 a směrnice 2004/36/ES, ve znění:

- nařízení Komise (ES) č. 690/2009,
- nařízení (ES) č. 1108/2009,
- nařízení Komise (EU) č. 6/2013.

Agentura má i ve Švýcarsku pravomoci, které jí byly uděleny ustanoveními nařízení.

Komise má i ve Švýcarsku pravomoci, které jí byly uděleny pro rozhodnutí podle čl. 11 odst. 2, čl. 14 odst. 5 a 7, čl. 24 odst. 5, čl. 25 odst. 1, čl. 38 odst. 3 bodu i), čl. 39 odst. 1, čl. 40 odst. 3, čl. 41 odst. 3 a 5, čl. 42 odst. 4, čl. 54 odst. 1 a čl. 61 odst. 3.

Bez ohledu na horizontální úpravu stanovenou v druhé odrážce přílohy Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě se odkazy na „členské státy“ uvedené v článku 65 nařízení nebo v ustanoveních směrnice 1999/468/ES zmíněných v daném ustanovení nevztahují na Švýcarsko.

Žádné ustanovení tohoto nařízení nelze vykládat tak, že pověřuje Evropskou agenturu pro bezpečnost letectví, aby jednala jménem Švýcarska v rámci mezinárodních dohod pro jiné účely než účely podpory při plnění povinností, které mu z těchto dohod plynou.

Pro účely této dohody se znění nařízení upravuje takto:

a) Článek 12 se mění takto:

- i) v odstavci 1 se za slovo „Společenství“ doplňují slova „nebo Švýcarsku“;
- ii) v odst. 2 písm. a) se za slovo „Společenství“ vkládají slova „nebo Švýcarsko“;
- iii) v odstavci 2 se zrušují písmena b) a c);
- iv) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Kdykoliv Společenství vede jednání se třetí zemí s cílem uzavřít dohodu, která stanoví, že členský stát nebo agentura může vydávat osvědčení na základě osvědčení vydaných leteckými úřady dané třetí země, usiluje o to, aby Švýcarsku byla nabídnuta podobná dohoda s dotčenou třetí zemí. Švýcarsko zase usiluje o uzavření dohod se třetími zeměmi odpovídajících těm, které uzavřelo Společenství.“

b) V článku 29 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Odchylně od čl. 12 odst. 2 písm. a) pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství je výkonný ředitel agentury oprávněn zaměstnávat na základě smlouvy švýcarské státní příslušníky, kteří požívají veškerých občanských práv.“

c) V článku 30 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„V souladu s dodatkem k příloze A uplatní Švýcarsko na agenturu Protokol o výsadách a imunitách Evropské unie, který je uveden v příloze A této přílohy.“

d) V článku 37 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„Švýcarsko se plně podílí na činnosti správní rady a má v jejím rámci stejná práva a povinnosti jako členské státy Evropské unie, s výjimkou hlasovacího práva.“

e) V článku 59 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„12. Švýcarsko se podílí na finančním příspěvku uvedeném v odst. 1 písm. b) podle následujícího vzorce:

$S (0,2/100) + S [1 - (a + b) 0,2/100] c/C$

kde

S = část rozpočtu agentury, která není financována z poplatků a plateb uvedených v odst. 1 písm. c) a d),

a = počet přidružených států,

b = počet členských států EU,

c = příspěvek Švýcarska do rozpočtu ICAO,

C = celkový příspěvek členských států EU a přidružených států do rozpočtu ICAO.“

f) V článku 61 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„Ustanovení vztahující se na finanční kontrolu prováděnou Společenstvím ve Švýcarsku, která se týká účastníků činností agentury, jsou uvedena v příloze B této přílohy.“

g) Příloha II nařízení se doplňuje o následující letadla jako výrobky, na něž se vztahuje čl. 2 odst. 3 písm. a) bod ii) nařízení Komise (ES) č. 1702/2003 ze dne 24. září 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro certifikaci letové způsobilosti letadel a souvisejících výrobků, letadlových částí a zařízení a certifikaci ochrany životního prostředí, jakož i pro certifikaci projekčních a výrobních organizací ⁽¹⁾:

A/c – [HB-IDJ] – typ CL600-2B19

A/c – [HB-IKR, HB-IMY, HB-IWY] – Gulfstream G-IV

A/c – [HB-IMJ, HB-IVZ, HB-JES] – Gulfstream G-V

A/c – [HB-XJF, HB-ZCW, HB-ZDF] – MD900.

Č. 1108/2009

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 21. října 2009, kterým se mění nařízení (ES) č. 216/2008 v oblasti letišť, uspořádání letového provozu a letových navigačních služeb a zrušuje směrnice 2006/23/ES

Č. 1178/2011

Nařízení Komise ze dne 3. listopadu 2011, kterým se stanoví technické požadavky a správní postupy týkající se posádek v civilním letectví podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008, ve znění:

— nařízení Komise (EU) č. 290/2012,

— nařízení Komise (EU) č. 70/2014,

— nařízení Komise (EU) č. 245/2014,

— nařízení Komise (EU) 2015/445

Č. 3922/91

Nařízení Rady ze dne 16. prosince 1991 o harmonizaci technických požadavků a správních postupů v oblasti civilního letectví (články 1–3, čl. 4 odst. 2, články 5–11 a 13) ve znění:

— nařízení (ES) č. 1899/2006,

— nařízení (ES) č. 1900/2006,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 243, 27.9.2003, s. 6.

- nařízení Komise (ES) č. 8/2008,
- nařízení Komise (ES) č. 859/2008

Č. 996/2010

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 20. října 2010 o šetření a prevenci nehod a incidentů v civilním letectví a o zrušení směrnice 94/56/ES

Č. 2003/42

Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 13. června 2003 o hlášení událostí v civilním letectví (články 1–12)

Č. 1321/2007

Nařízení Komise ze dne 12. listopadu 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro zařazování informací o událostech v civilním letectví, jejichž výměna proběhla v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/42/ES, do centrální evidence

Č. 1330/2007

Nařízení Komise ze dne 24. září 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro šíření informací o událostech v civilním letectví zúčastněným osobám podle čl. 7 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/42/ES

Č. 2042/2003

Nařízení Komise ze dne 20. listopadu 2003 o zachování letové způsobilosti letadel a leteckých výrobků, letadlových částí a zařízení a schvalování organizací a personálu zapojených do těchto úkolů, ve znění:

- nařízení Komise (ES) č. 707/2006,
- nařízení Komise (ES) č. 376/2007,
- nařízení Komise (ES) č. 1056/2008,
- nařízení Komise (EU) č. 127/2010,
- nařízení Komise (EU) č. 962/2010,
- nařízení Komise (EU) č. 1149/2011,
- nařízení Komise (EU) č. 593/2012

Č. 104/2004

Nařízení Komise ze dne 22. ledna 2004, kterým se stanoví pravidla organizace a složení odvolacího senátu Evropské agentury pro bezpečnost letectví

Č. 2111/2005

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 14. prosince 2005 o vytvoření seznamu Společenství uvádějího letecké dopravce, kteří podléhají zákazu provozování letecké dopravy ve Společenství, o informování cestujících v letecké dopravě o totožnosti provozujícího leteckého dopravce a o zrušení článku 9 směrnice 2004/36/ES

Č. 473/2006

Nařízení Komise ze dne 22. března 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro seznam Společenství uvádějící letecké dopravce, kteří podléhají zákazu provozování letecké dopravy ve Společenství, uvedený v kapitole II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2111/2005

Č. 474/2006

Nařízení Komise ze dne 22. března 2006 o vytvoření seznamu Společenství uvádějícího letecké dopravce, kteří podléhají zákazu provozování letecké dopravy ve Společenství, uvedeného v kapitole II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2111/2005, naposledy pozměněné:

— prováděcím nařízením Komise (EU) č. 1318/2014

Č. 1332/2011

Nařízení Komise ze dne 16. prosince 2011, kterým se stanoví společné požadavky na užívání vzdušného prostoru a provozní postupy pro palubní protisrážkový systém

Č. 646/2012

Prováděcí nařízení Komise ze dne 16. července 2012, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro pokuty a penále na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008

Č. 748/2012

Nařízení Komise ze dne 3. srpna 2012, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro certifikaci letové způsobilosti letadel a souvisejících výrobků, letadlových částí a zařízení a certifikaci ochrany životního prostředí, jakož i pro certifikaci projekčních a výrobních organizací, ve znění:

— nařízení Komise (EU) č. 7/2013,

— nařízení Komise (EU) č. 69/2014

Č. 965/2012

Nařízení Komise ze dne 5. října 2012, kterým se stanoví technické požadavky a správní postupy týkající se letového provozu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008, ve znění:

— nařízení Komise (EU) č. 800/2013,

— nařízení Komise (EU) č. 71/2014,

— nařízení Komise (EU) č. 83/2014,

— nařízení Komise (EU) č. 379/2014,

— nařízení Komise (EU) 2015/140

Č. 2012/780

Rozhodnutí Komise ze dne 5. prosince 2012 o přístupových právech k evropské centrální evidenci bezpečnostních doporučení a odpovědí na ně zřízené podle čl. 18 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 996/2010 o šetření a prevenci nehod a incidentů v civilním letectví a o zrušení směrnice 94/56/ES

Č. 628/2013

Prováděcí nařízení Komise ze dne 28. června 2013 o pracovních postupech Evropské agentury pro bezpečnost letectví pro provádění standardizačních kontrol a pro sledování uplatňování pravidel nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 a o zrušení nařízení Komise (ES) č. 736/2006

Č. 139/2014

Nařízení Komise (EU) č. 139/2014 ze dne 12. února 2014, kterým se stanoví požadavky a správní postupy týkající se letišť podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008

Č. 319/2014

Nařízení Komise (EU) č. 319/2014 ze dne 27. března 2014 o poplatcích a platbách vybíraných Evropskou agenturou pro bezpečnost letectví a o zrušení nařízení (ES) č. 593/2007

Č. 452/2014

Nařízení Komise (EU) č. 452/2014 ze dne 29. dubna 2014, kterým se stanoví technické požadavky a správní postupy týkající se letového provozu provozovatelů ze třetích zemí podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008

Č. 1321/2014

Nařízení Komise ze dne 26. listopadu 2014 o zachování letové způsobilosti letadel a leteckých výrobků, letadlových částí a zařízení a schvalování organizací a personálu zapojených do těchto úkolů

Č. 2015/340

Nařízení Komise ze dne 20. února 2015, kterým se stanoví technické požadavky a správní postupy týkající se průkazů způsobilosti a osvědčení řídicích letového provozu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008, kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) č. 923/2012 a kterým se zrušuje nařízení Komise (EU) č. 805/2011

4. Ochrana letectví před protiprávními činy

Č. 300/2008

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 11. března 2008 o společných pravidlech v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy a o zrušení nařízení (ES) č. 2320/2002

Č. 272/2009

Nařízení Komise ze dne 2. dubna 2009, kterým se doplňují společné základní normy ochrany civilního letectví před protiprávními činy stanovené v příloze nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 300/2008, ve znění:

- nařízení Komise (EU) č. 297/2010,
- nařízení Komise (EU) č. 720/2011,
- nařízení Komise (EU) č. 1141/2011,
- nařízení Komise (EU) č. 245/2013

Č. 1254/2009

Nařízení Komise ze dne 18. prosince 2009, kterým se stanoví kritéria umožňující členským státům odchýlit se od společných základních norem v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy a přijmout alternativní bezpečnostní opatření

Č. 18/2010

Nařízení Komise ze dne 8. ledna 2010, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 300/2008, pokud jde o specifikace národních programů řízení kvality v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy

Č. 72/2010

Nařízení Komise ze dne 26. ledna 2010, kterým se stanoví postupy provádění inspekcí Komisí v oblasti ochrany letectví před protiprávními činy

Č. 185/2010

Nařízení Komise ze dne 4. března 2010, kterým se stanoví prováděcí opatření ke společným základním normám letecké bezpečnosti, ve znění:

- nařízení Komise (EU) č. 357/2010,
- nařízení Komise (EU) č. 358/2010,
- nařízení Komise (EU) č. 573/2010,
- nařízení Komise (EU) č. 983/2010,
- nařízení Komise (EU) č. 334/2011,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 859/2011,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1087/2011,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1147/2011,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 173/2012,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 711/2012,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1082/2012,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 104/2013,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 246/2013,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 654/2013,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1103/2013,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1116/2013,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 278/2014,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 687/2014,
- prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/187

Č. 2010/774

Rozhodnutí Komise ze dne 13. dubna 2010, kterým se stanoví prováděcí opatření ke společným základním normám v oblasti ochrany letectví před protiprávními činy obsahující informace uvedené v čl. 18 písm. a) nařízení (ES) č. 300/2008, ve znění:

- rozhodnutí Komise C(2010) 2604,
- rozhodnutí Komise C(2010) 3572,

- rozhodnutí Komise C(2010) 9139,
- prováděcího rozhodnutí Komise C(2011) 5862,
- prováděcího rozhodnutí Komise C(2011) 8042,
- prováděcího rozhodnutí Komise C(2011) 9407,
- prováděcího rozhodnutí Komise C(2012) 1228,
- prováděcího rozhodnutí Komise C(2012) 5672,
- prováděcího rozhodnutí Komise C(2012) 5880,
- prováděcího rozhodnutí Komise C(2013) 1587,
- prováděcího rozhodnutí Komise C(2013) 2045,
- prováděcího rozhodnutí Komise C(2013) 4180,
- prováděcího rozhodnutí Komise C(2013) 7275,
- prováděcího rozhodnutí Komise C(2014) 1200,
- prováděcího rozhodnutí Komise C(2014) 1635,
- prováděcího rozhodnutí Komise C(2014) 3870,
- prováděcího rozhodnutí Komise C(2014) 4054,
- prováděcího rozhodnutí Komise C(2015) 561,
- prováděcího rozhodnutí Komise C(2015) 984

Č. 2013/511

Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 4. února 2013, pokud jde o detekční kontrolu cestujících a osob jiných než cestujících zařízením pro stopovou detekci výbušnin (ETD) v kombinaci s ručním detektorem kovů (HHMD)

5. Uspořádání letového provozu

Č. 549/2004

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 10. března 2004, kterým se stanoví rámec pro vytvoření jednotného evropského nebe (rámcové nařízení), ve znění:

- nařízení (ES) č. 1070/2009

Komise má ve Švýcarsku pravomoci, které jí byly uděleny v souladu s články 6, 8, 10, 11 a 12.

Článek 10 se mění takto:

V odstavci 2 se slova „na úrovni Společenství“ nahrazují slovy „na úrovni Společenství, zahrnující Švýcarsko“.

Bez ohledu na horizontální úpravu stanovenou v druhé odrážce přílohy Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě se odkazy na „členské státy“ uvedené v článku 5 nařízení (ES) č. 549/2004 nebo v ustanoveních rozhodnutí 1999/468/ES zmíněných v daném ustanovení nevztahují na Švýcarsko.

Č. 550/2004

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 10. března 2004 o poskytování letových navigačních služeb v jednotném evropském nebi (nařízení o poskytování služeb), ve znění:

— nařízení (ES) č. 1070/2009

Komise má vůči Švýcarsku pravomoci, které jí byly uděleny v souladu s články 9a, 9b, 15, 15a, 16 a 17.

Pro účely této dohody se nařízení upravuje takto:

a) Článek 3 se mění takto:

v odstavci 2 se za slovo „Společenství“ doplňují slova „a Švýcarsku“;

b) Článek 7 se mění takto:

v odstavcích 1 a 6 se za slovo „Společenství“ doplňují slova „a Švýcarsku“;

c) Článek 8 se mění takto:

v odstavci 1 se za slovo „Společenství“ doplňují slova „a Švýcarsku“;

d) Článek 10 se mění takto:

v odstavci 1 se za slovo „Společenství“ doplňují slova „a Švýcarsku“;

e) Čl. 16 odst. 3 se nahrazuje tímto:

„3. Komise sdělí své rozhodnutí členským státům a vyrozumí o něm poskytovatele služeb, pokud je tím z právního hlediska dotčen.“

Č. 551/2004

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 10. března 2004 o organizaci a užívání vzdušného prostoru v jednotném evropském nebi (nařízení o vzdušném prostoru), ve znění:

— nařízení (ES) č. 1070/2009

Komise má ve Švýcarsku pravomoci, které jí byly uděleny v souladu s články 3a, 6 a 10.

Č. 552/2004

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 10. března 2004 o interoperabilitě evropské sítě řízení letového provozu (nařízení o interoperabilitě), ve znění:

— nařízení (ES) č. 1070/2009

Komise má ve Švýcarsku pravomoci, které jí byly uděleny v souladu s články 4, 7 a čl. 10 odst. 3.

Pro účely této dohody se nařízení upravuje takto:

a) Článek 5 se mění takto:

v odstavci 2 se za slovo „Společenství“ doplňují slova „nebo Švýcarsku“;

b) Článek 7 se mění takto:

v odstavci 4 se za slovo „Společenství“ doplňují slova „nebo Švýcarsku“;

c) Příloha III se mění takto:

V druhé a poslední odrážce oddílu 3 se za slovo „Společenství“ doplňují slova „nebo Švýcarsku“.

Č. 2150/2005

Nařízení Komise ze dne 23. prosince 2005, kterým se stanoví společná pravidla pro pružné užívání vzdušného prostoru

Č. 1033/2006

Nařízení Komise ze dne 4. července 2006, kterým se stanoví požadavky na postupy pro letové plány v předletové fázi pro jednotné evropské nebe, ve znění:

- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 923/2012,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 428/2013,

Č. 1032/2006

Nařízení Komise ze dne 6. července 2006, kterým se stanoví požadavky na automatické systémy pro výměnu letových údajů pro účely oznamování, koordinace a předávání letů mezi stanovišti řízení letového provozu, ve znění:

- nařízení Komise (ES) č. 30/2009

Č. 730/2006

Nařízení Komise ze dne 11. května 2006 o klasifikaci vzdušného prostoru a o přístupu letů podle pravidel pro let za viditelnosti nad letovou hladinu 195, ve znění:

- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 923/2012

Č. 219/2007

Nařízení Rady ze dne 27. února 2007 o založení společného podniku na vytvoření evropského systému nové generace pro uspořádání letového provozu (SESAR), ve znění:

- nařízení Rady (ES) č. 1361/2008,
- nařízení Rady (EU) 721/2014

Č. 633/2007

Nařízení Komise ze dne 7. června 2007, kterým se stanoví požadavky použití protokolu pro přenos zpráv o letu pro účely oznamování, koordinace a předávání letů mezi stanovišti řízení letového provozu, ve znění:

- nařízení Komise (EU) č. 283/2011

Č. 482/2008

Nařízení Komise ze dne 30. května 2008, kterým se stanoví systém zajištění bezpečnosti softwaru, který má být zaveden poskytovateli letových navigačních služeb, a kterým se mění příloha II nařízení (ES) č. 2096/2005

Č. 29/2009

Nařízení Komise ze dne 16. ledna 2009, kterým se stanoví požadavky na služby datovým spojem pro jednotné evropské nebe, ve znění:

- prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/310

Pro účely této dohody se znění nařízení upravuje takto:

V příloze I části A se doplňují slova „Switzerland UIR“.

Č. 262/2009

Nařízení Komise ze dne 30. března 2009, kterým se stanoví požadavky na koordinované přidělování a užívání dotazovacích kódů režimu S pro jednotné evropské nebe

Č. 73/2010

Nařízení Komise (EU) č. 73/2010 ze dne 26. ledna 2010, kterým se stanoví požadavky na jakost leteckých dat a leteckých informací pro jednotné evropské nebe, ve znění:

— prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1029/2014

Č. 255/2010

Nařízení Komise ze dne 25. března 2010, kterým se stanoví společná pravidla uspořádání toku letového provozu, ve znění:

— prováděcího nařízení Komise (EU) č. 923/2012

Č. K(2010) 5134

Rozhodnutí Komise ze dne 29. července 2010 o ustavení orgánu pro kontrolu výkonnosti v rámci jednotného evropského nebe

Č. 2014/672

Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 24. září 2014 o prodloužení období ustavení orgánu pro kontrolu výkonnosti v rámci jednotného evropského nebe

Č. 176/2011

Nařízení Komise ze dne 24. února 2011 o informacích poskytovaných před zřízením a úpravou funkčního bloku vzdušného prostoru

Č. 677/2011

Nařízení Komise ze dne 7. července 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro funkce sítě uspořádání letového provozu (ATM) a kterým se mění nařízení (EU) č. 691/2010, ve znění:

— prováděcího nařízení Komise (EU) č. 970/2014

Č. 2011/4130

Rozhodnutí Komise ze dne 7. července 2011 o jmenování manažera struktury vzdušného prostoru pro funkce sítě uspořádání letového provozu (ATM) jednotného evropského nebe

Č. 1034/2011

Prováděcí nařízení Komise ze dne 17. října 2011 o dohledu nad provozní bezpečností uspořádání letového provozu (ATM) a letových navigačních služeb a o změně nařízení (EU) č. 691/2010

Č. 1035/2011

Prováděcí nařízení Komise ze dne 17. října 2011, kterým se stanoví společné požadavky pro poskytování letových navigačních služeb a mění nařízení (ES) č. 482/2008 a (EU) č. 691/2010, ve znění:

- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 923/2012,
- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 448/2014

Č. 1206/2011

Prováděcí nařízení Komise ze dne 22. listopadu 2011, kterým se stanoví požadavky na identifikaci letadla pro účely přehledu v jednotném evropském nebi

Pro účely této dohody se znění nařízení upravuje takto:

V příloze I se doplňují slova „Switzerland UIR“.

Č. 1207/2011

Prováděcí nařízení Komise ze dne 22. listopadu 2011, kterým se stanoví požadavky na výkonnost a interoperabilitu přehledu v jednotném evropském nebi, ve znění:

- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1028/2014

Č. 923/2012

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 923/2012 ze dne 26. září 2012, kterým se stanoví společná pravidla létání a provozní předpisy týkající se služeb a postupů v oblasti letecké navigace a kterým se mění prováděcí nařízení (ES) č. 1035/2011 a nařízení (ES) č. 1265/2007, (ES) č. 1794/2006, (ES) č. 730/2006, (ES) č. 1033/2006 a (EU) č. 255/2010, ve znění:

- nařízení Komise (EU) č. 2015/340

Č. 1079/2012

Prováděcí nařízení Komise ze dne 16. listopadu 2012, kterým se stanoví požadavky na rozestup kanálů hlasové komunikace pro jednotné evropské nebe, ve znění:

- prováděcího nařízení Komise (EU) č. 657/2013

Č. 390/2013

Prováděcí nařízení Komise ze dne 3. května 2013, kterým se stanoví systém sledování výkonnosti letových navigačních služeb a funkcí sítě

Č. 391/2013

Prováděcí nařízení Komise ze dne 3. května 2013, kterým se stanoví společný systém poplatků za letové navigační služby

Č. 409/2013

Prováděcí nařízení Komise ze dne 3. května 2013 o definici společných projektů, vytvoření správy a identifikaci pobídek podporujících provádění evropského hlavního plánu uspořádání letového provozu

Č. 2014/132

Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 11. března 2014, kterým se stanoví výkonnostní cíle pro síť uspořádání letového provozu a varovné prahové hodnoty na úrovni Evropské unie na druhé referenční období 2015–2019

Č. 716/2014

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 716/2014 ze dne 27. června 2014 o zřízení pilotního společného projektu na podporu provádění evropského hlavního plánu uspořádání letového provozu

6. Životní prostředí a hluk

Č. 2002/30

Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 26. března 2002 o pravidlech a postupech pro zavedení provozních omezení ke snížení hluku na letištích Společenství (články 1–12 a 14–18)

(Uplatní se změny přílohy I na základě přílohy II kapitoly 8 (Dopravní politika) oddílu G (Letecká doprava) bodu 2 Aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie).

Č. 89/629

Směrnice Rady ze dne 4. prosince 1989 o omezení emisí hluku civilních podzvukových proudových letadel

(Články 1–8)

Č. 2006/93

Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 12. prosince 2006 o regulaci provozu letadel uvedených v části II kapitoly 3 svazku 1 přílohy 16 k Úmluvě o mezinárodním civilním letectví, druhé vydání (1988)

7. Ochrana spotřebitele

Č. 90/314

Směrnice Rady ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy

(Články 1–10)

Č. 93/13

Směrnice Rady ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách

(Články 1–11)

Č. 2027/97

Nařízení Rady ze dne 9. října 1997 o odpovědnosti leteckého dopravce v případě nehod (články 1–8), ve znění:

— nařízení (ES) č. 889/2002

Č. 261/2004

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91

(Články 1–18)

Č. 1107/2006

Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 5. července 2006 o právech osob se zdravotním postižením a osob s omezenou schopností pohybu a orientace v letecké dopravě

8. Různé

Č. 2003/96

Směrnice Rady ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny

(čl. 14 odst. 1 písm. b) a čl. 14 odst. 2)

9. Přílohy

A: Protokol o výsadách a imunitách Evropské unie

B: Ustanovení o finanční kontrole prováděné Evropskou unií, která se týká švýcarských účastníků činností Evropské agentury pro bezpečnost letectví

PŘÍLOHA A

PROTOKOL O VÝSADÁCH A IMUNITÁCH EVROPSKÉ UNIE

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

BEROUCE V ÚVAHU, že podle článku 343 Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 191 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii (ESA) požívají Evropská unie a ESAE na území členských států imunit a výsad nezbytných pro plnění svého poslání,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Evropské unii, Smlouvě o fungování Evropské unie a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

KAPITOLA I

MOVITÝ A NEMOVITÝ MAJETEK, POHLEDÁVKY A OPERACE EVROPSKÉ UNIE

Článek 1

Prostory a budovy Unie jsou nedotknutelné. Jsou vyloučeny z domovních prohlídek, rekvizic, zabavení či vyvlastnění. Majetek a pohledávky Unie se nemohou stát předmětem jakéhokoli výkonu správního nebo soudního rozhodnutí bez zmocnění Soudního dvora.

Článek 2

Archivy Unie jsou nedotknutelné.

Článek 3

Unie, její pohledávky, příjmy a ostatní majetek jsou osvobozeny od veškerých přímých daní.

Vlády členských států přijímají, kdykoli je to možné, vhodná opatření umožňující prominutí nebo navrácení nepřímých daní a poplatků z prodeje, které tvoří součást ceny věcí movitých nebo nemovitostí, jestliže Unie uskuteční pro své úřední potřeby větší nákupy, jejichž cena zahrnuje daně a poplatky tohoto druhu. Prováděním těchto opatření nesmí být narušena hospodářská soutěž v rámci Unie.

Osvobození se nevztahuje na daně, dávky a poplatky představující pouze odměnu za veřejně prospěšné služby.

Článek 4

Unie je osvobozena od veškerých cel, zákazů a omezení při dovozu a vývozu, pokud jde o předměty určené pro její úřední potřebu; takto dovezené předměty nebudou zcizeny úplatně ani bezúplatně na území země, na něž budou dovezeny, jinak než za podmínek schválených vládou příslušné země.

Unie je rovněž osvobozena od veškerých cel a od zákazu a omezení při dovozu a vývozu svých publikací.

KAPITOLA II

KOMUNIKACE A PRŮKAZY

Článek 5

Orgány Unie požívají pro svou úřední komunikaci a předávání veškerých dokumentů na území všech členských států stejného zacházení, jaké daný stát přiznává diplomatickým zastoupením.

Úřední korespondence a jiná úřední komunikace orgánů Unie nepodléhá cenzuře.

Článek 6

Předsedové orgánů Unie mohou vydávat členům a zaměstnancům orgánů Unie průkazy, jejichž formu stanoví Rada prostou většinou a jež úřady členských států uznávají za platné cestovní doklady. Tyto průkazy jsou vydávány úředníkům a jiným zaměstnancům za podmínek stanovených služebním a pracovním řádem Unie.

Komise může uzavřít dohody umožňující uznávat tyto průkazy za platné cestovní doklady na území třetích zemí.

KAPITOLA III

ČLENOVÉ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Článek 7

Volný pohyb členů Evropského parlamentu, kteří jedou na místo zasedání Evropského parlamentu nebo se z něj vracejí, nepodléhá žádným omezením správní či jiné povahy.

Členům Evropského parlamentu při celním odbavení a při devizové kontrole:

- a) přiznává jejich vlastní vláda stejné výhody, jaké přiznává vyšším úředníkům pohybujícím se v zahraničí při plnění dočasného úředního poslán;
- b) přiznávají vlády ostatních členských států stejné výhody, jaké přiznávají zástupcům zahraničních vlád při plnění dočasného úředního poslán.

Článek 8

Členové Evropského parlamentu nemohou být vyšetřováni, zadrženi nebo stíháni pro své názory či hlasování během výkonu své funkce.

Článek 9

V průběhu zasedání Evropského parlamentu jeho členové:

- a) na území vlastního státu požívají imunit přiznávaných členům parlamentu vlastního státu;
- b) na území všech ostatních členských států nemohou být zadrženi ani soudně stíháni.

Jsou chráněni imunitou rovněž během cesty na místo zasedání Evropského parlamentu a při návratu z něj.

Imunity se nelze dovolávat v případě přistizení při činu; Evropský parlament je oprávněn svého člena imunity zbavit.

KAPITOLA IV

ZÁSTUPCI ČLENSKÝCH STÁTŮ ÚČASTNÍCI SE ČINNOSTI ORGÁNŮ EVROPSKÉ UNIE

Článek 10

Zástupci členských států, kteří se účastní činnosti orgánů Unie, jejich poradci a techničtí experti požívají po dobu výkonu své činnosti a během cest na místo zasedání nebo při návratu z něj obvyklých výsad, imunit a výhod.

Tento článek se vztahuje rovněž na členy poradních orgánů Unie.

KAPITOLA V

ÚŘEDNÍCI A JINÍ ZAMĚŠTNANCI EVROPSKÉ UNIE

Článek 11

Na území všech členských států úředníci a jiní zaměstnanci Unie bez ohledu na svou státní příslušnost:

- a) jsou vyňati z pravomoci soudů pro úkony spojené s výkonem jejich funkce, včetně ústních a písemných projevů, s výhradou použití ustanovení smluv jednak o pravidlech určujících odpovědnost úředníků a jiných zaměstnanců vůči Unii a jednak o příslušnosti Soudního dvora Evropské unie rozhodovat spory mezi Uní a jejími úředníky a jinými zaměstnanci. Této imunity požívají i po ukončení své funkce;
- b) nepodléhají oni ani jejich manželé či manželky a jimi vyživovaní rodinní příslušníci předpisům omezujícím přistěhovalectví a určujícím náležitosti přihlašování cizinců;
- c) požívají v oblasti měnových a devizových předpisů výhod přiznávaných obvykle zaměstnancům mezinárodních organizací;
- d) požívají práva bezcelně dovážet bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby v souvislosti s prvním nástupem do funkce v dané zemi a práva bezcelně zpětně vyvézt bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby při ukončení výkonu funkce v dané zemi, v obou případech s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou země, v níž je toto právo uplatňováno;
- e) požívají práva bezcelně dovézt automobil pro svou osobní potřebu, který získali v zemi svého posledního pobytu nebo v zemi, jejímiž jsou státními příslušníky, za podmínek daného vnitřního trhu, a bezcelně zpětně vyvézt automobil, s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou země, v níž je toto právo uplatňováno.

Článek 12

Platy, mzdy a služební požitky, které poskytuje Unie svým úředníkům a jiným zaměstnancům, podléhají dani ve prospěch Unie, jejíž podmínky a způsob vybírání stanoví Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem a po konzultaci s dotčenými orgány formou nařízení.

Úředníci a jiní zaměstnanci jsou osvobozeni od vnitrostátních daní z platů, mezd a požitků, které jim poskytuje Unie.

Článek 13

S úředníky a jinými zaměstnanci Unie, kteří si výlučně z důvodů výkonu svých funkcí ve službách Unie zřizují bydliště na území členského státu jiného, než jehož jsou daňovými rezidenty, je pro účely vybírání daní z příjmu, z majetku a dědické daně a dodržování smluv o zamezení dvojího zdanění, uzavřených mezi členskými zeměmi Unie, zacházeno jak ve státě, v němž pobývají, tak ve státě, jehož jsou daňovými rezidenty, tak, jako by si zachovali své původní bydliště v posledně jmenovaném státě, je-li tento stát členem Unie. Toto ustanovení se vztahuje rovněž na manžela nebo manželku, pokud nevykonává vlastní profesionální činnost, a na děti vyživované osobami uvedenými v tomto článku a v jejich péči.

Movité majetek ve vlastnictví osob uvedených v předchozím pododstavci, který se nachází na území státu pobytu, je osvobozen od dědické daně v tomto státě; pro stanovení této daně je tento majetek posuzován, jako by se nacházel ve státě, jehož jsou tyto osoby daňovými rezidenty, s výhradou práv třetích zemí a případného použití ustanovení mezinárodních smluv o zamezení dvojího zdanění.

Při použití ustanovení tohoto článku se nepřihlíží k bydlišti získanému výlučně k výkonu funkcí ve službách jiných mezinárodních organizací.

Článek 14

Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem a po konzultaci s dotčenými orgány rozhodují formou nařízení o stanovení systému sociálních dávek příslušejících úředníkům a jiným zaměstnancům Unie.

Článek 15

Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem a po konzultaci s ostatními dotčenými orgány určí formou nařízení kategorie úředníků a jiných zaměstnanců Unie, na které se použijí všechna nebo některá ustanovení článku 11, čl. 12 druhého pododstavce a článku 13.

Jména, funkce a adresy úředníků a jiných zaměstnanců zařazených do jednotlivých kategorií jsou pravidelně sdělovány vládám členských států.

KAPITOLA VI

VÝSADY A IMUNITY ZASTOUPENÍ TŘETÍCH ZEMÍ POVĚŘENÝCH U EVROPSKÉ UNIE

Článek 16

Členský stát, na jehož území se nachází sídlo Unie, přiznává zastoupením třetích zemí pověřeným u Unie obvyklé diplomatické imunity a výsady.

KAPITOLA VII

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 17

Výsady, imunity a výhody jsou přiznávány úředníkům a jiným zaměstnancům Unie výhradně v zájmu Unie.

Každý orgán Unie je povinen zbavit úředníka nebo jiného zaměstnance imunity ve všech případech, kdy podle jeho názoru zrušení této imunity není v rozporu se zájmy Unie.

Článek 18

Při uplatňování tohoto protokolu jednají orgány Unie ve vzájemné shodě s odpovědnými orgány příslušných členských států.

Článek 19

Články 11 až 14 a článek 17 se vztahují na členy Komise.

Článek 20

Články 11 až 14 a článek 17 se vztahují na soudce, generální advokáty, vedoucí soudní kanceláře a pomocné zpravodaje při Soudním dvoru Evropské unie, aniž je dotčen článek 3 Protokolu o statutu Soudního dvora Evropské unie týkající se vynětí soudců a generálních advokátů z pravomoci soudů.

Článek 21

Tento protokol se vztahuje rovněž na Evropskou investiční banku, na členy jejích orgánů, její zaměstnance a zástupce členských států, kteří se účastní její činnosti; ustanovení protokolu o statutu této banky tím nejsou dotčena.

Evropská investiční banka je rovněž osvobozena od veškerých daní a obdobných poplatků v souvislosti se zvýšením svého základního kapitálu a od různých formalit, které jsou s tím spojeny ve státě, na jehož území se nachází její sídlo. Rovněž její rozpuštění či likvidace nepodléhá poplatkům. Kromě toho činnost banky a jejích orgánů vykonávaná na základě statutu nepodléhá dani z obratu.

Článek 22

Tento protokol se rovněž vztahuje na Evropskou centrální banku, na členy jejích orgánů a na její zaměstnance, aniž jsou dotčena ustanovení Protokolu o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky.

Evropská centrální banka je rovněž osvobozena od veškerých daní a jiných poplatků v souvislosti se zvýšením jejího základního kapitálu a veškerých formalit, které s tím jsou spojeny ve státě, v němž má sídlo. Činnost Evropské centrální banky a jejích orgánů vykonávaná v souladu se statutem Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky nepodléhá dani z obratu.

Dodatek

Postupy pro používání Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie ve švýcarsku

1. Rozšíření působnosti na Švýcarsko

Všechny odkazy na členské státy uvedené v Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie (dále jen „protokol“) se považují rovněž za odkazy na Švýcarsko, není-li dále stanoveno jinak.

2. Osvobození agentury od nepřímých daní (včetně DPH)

Zboží a služby vyvážené ze Švýcarska nepodléhají švýcarské dani z přidané hodnoty (DPH). Pokud se jedná o zboží a služby dodané agentuře ve Švýcarsku pro její úřední potřebu, uplatní se osvobození od DPH v souladu s čl. 3 druhým pododstavcem protokolu, a to formou vrácení daně. Osvobození od DPH lze uplatnit, pokud skutečná nákupní cena zboží a poskytnutých služeb, která je uvedena na faktuře nebo na rovnocenném dokladu, je nejméně 100 švýcarských franků (včetně daně).

Vrácení DPH lze uplatňovat na základě předložení příslušných švýcarských formulářů hlavnímu oddělení pro DPH federálního daňového úřadu. Žádosti o vrácení musí být zpravidla vyřízeny do tří měsíců ode dne podání spolu s příslušnými nezbytnými doklady.

3. Postupy pro uplatňování pravidel týkajících se zaměstnanců agentury

Pokud se jedná o čl. 12 druhý pododstavec protokolu, osvobozuje Švýcarsko, v souladu se zásadami svého vnitrostátního práva, úředníky a ostatní zaměstnance agentury ve smyslu článku 2 nařízení Rady (Euratom, ESUO, EHS) č. 549/69 ⁽¹⁾ od federálních, kantonálních a obecních daní z platů, mezd a požitků, které jim poskytuje Evropská unie a které podléhají jeho vnitřní dani.

Pro účely článku 13 protokolu se Švýcarsko nepovažuje za členský stát ve smyslu výše uvedeného bodu 1.

Úředníci a ostatní zaměstnanci agentury, jakož i jejich rodinní příslušníci, na které se vztahuje systém sociálního pojištění pro úředníky a ostatní zaměstnance Evropské unie, nejsou povinni účastnit se švýcarského systému sociálního pojištění.

Soudní dvůr Evropské unie má výhradní pravomoc ve všech otázkách týkajících se vztahů mezi agenturou nebo Komisí a jejími zaměstnanci, pokud jde o používání nařízení (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ⁽²⁾ a ostatních právních předpisů Evropské unie o pracovních podmínkách.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (Euratom, ESUO, EHS) č. 549/69 ze dne 25. března 1969, kterým se stanoví kategorie úředníků a ostatních zaměstnanců Evropských společenství, na které se vztahují ustanovení článku 12, čl. 13 druhého pododstavce a článku 14 Protokolu o výsadách a imunitách Společenství (Úř. věst. L 74, 27.3.1969, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků Evropských společenství a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a kterým se stanoví zvláštní opatření dočasně použitelná na úředníky Komise (pracovní řád ostatních zaměstnanců) (Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1).

PŘÍLOHA B

**FINANČNÍ KONTROLA ŠVÝCARSKÝCH ÚČASTNÍKŮ ČINNOSTÍ EVROPSKÉ AGENTURY PRO
BEZPEČNOST LETECTVÍ**

Článek 1

Přímá komunikace

Agentura a Komise komunikují přímo se všemi osobami nebo subjekty usazenými ve Švýcarsku, které se účastní činností agentury, a to jako smluvní strany, účastníci programů agentury, příjemci plateb z rozpočtu agentury nebo Společenství nebo jako subdodavatelé. Tyto osoby mohou Komisi a agentuře přímo poskytnout veškeré příslušné informace a dokumentaci, jež jsou povinny sdělovat na základě nástrojů, na které odkazuje toto rozhodnutí, a uzavřených smluv nebo dohod a rozhodnutí přijatých v rámci těchto aktů.

Článek 2

Kontroly

1. V souladu s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství ⁽¹⁾, a finančním nařízením přijatým správní radou agentury dne 26. března 2003, nařízením Komise (ES, Euratom) č. 2343/2002 ze dne 19. listopadu 2002 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty uvedené v článku 185 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství ⁽²⁾, jakož i ostatními nástroji, na které odkazuje toto rozhodnutí, mohou smlouvy nebo úmluvy uzavřené a rozhodnutí přijatá s příjemci usazenými ve Švýcarsku stanovit, že úředníci agentury a Komise nebo jiné osoby pověřené agenturou a Komisí mohou v prostorách příjemců a jejich subdodavatelů kdykoli provádět vědecké, finanční, technologické nebo jiné audity.
2. Úředníci agentury a Komise, jakož i ostatní osoby pověřené agenturou a Komisí mají přiměřený přístup do míst, k pracím, dokumentům a k ostatním informacím – včetně jejich elektronické podoby – potřebným pro výkon takových auditů. Toto přístupové právo je jasně stanoveno ve smlouvách nebo dohodách uzavřených s cílem provádět nástroje, na které odkazuje toto rozhodnutí.
3. Evropský účetní dvůr má stejná práva jako Komise.
4. Audity lze provádět pět let po ukončení platnosti tohoto rozhodnutí nebo podle podmínek uzavřených smluv nebo dohod a přijatých rozhodnutí.
5. Švýcarský federální kontrolní úřad je předem informován o auditech prováděných na švýcarském území. Tato informace není zákonnou podmínkou pro provedení těchto auditů.

Článek 3

Kontroly na místě

1. Na základě této dohody je Komise (OLAF) oprávněna provádět na švýcarském území kontroly a inspekce na místě, a to v souladu s podmínkami a ustanoveními nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 72.

⁽³⁾ Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2.

2. Kontroly a inspekce na místě připravuje a řídí Komise v úzké spolupráci se švýcarským federálním kontrolním úřadem nebo jinými příslušnými švýcarskými orgány jmenovanými švýcarským federálním kontrolním úřadem, které jsou včas informovány o předmětu, účelu a právním základu kontrol a inspekcí, aby mohly poskytnout veškerou nezbytnou podporu. Za tímto účelem se úředníci příslušných švýcarských orgánů mohou kontrol a inspekci na místě účastnit.
3. Pokud si to příslušné švýcarské orgány přejí, provádějí kontroly a inspekce na místě společně s Komisí.
4. Pokud se účastníci programu brání kontrole nebo inspekci na místě, poskytnou švýcarské orgány kontrolorům Komise v souladu s vnitrostátními předpisy nezbytnou podporu, která provedení kontroly nebo inspekce na místě umožní.
5. Komise neprodleně uvědomí švýcarský federální kontrolní úřad o všech skutečnostech nebo podezřeních týkajících se nesrovnalostí, které objevila v průběhu kontroly nebo inspekce na místě. Komise je v každém případě povinna informovat výše uvedený orgán o výsledku těchto kontrol a inspekci.

Článek 4

Informace a konzultace

1. Pro účely řádného provádění této přílohy si příslušné švýcarské orgány a orgány Společenství pravidelně vyměňují informace a na žádost jedné ze stran vedou konzultace.
2. Příslušné švýcarské orgány neprodleně informují agenturu a Komisi o všech skutečnostech či podezřeních, které objevily a které se týkají nesrovnalostí v oblasti uzavírání a provádění smluv nebo dohod uzavřených za použití nástrojů, na které odkazuje toto rozhodnutí.

Článek 5

Důvěrnost informací

Informace sdělené nebo získané v jakékoli formě na základě této přílohy jsou chráněny úředním tajemstvím a požívají stejné ochrany, jaká přísluší podobnému druhu informací na základě švýcarského práva a příslušných předpisů platných pro orgány Společenství. Tyto informace nelze sdělovat jiným osobám kromě těch, od kterých se znalost těchto informací vyžaduje vzhledem k jejich funkci v orgánech Společenství, členských státech nebo Švýcarsku, a nelze je využívat k jiným účelům než k zajištění účinné ochrany finančních zájmů smluvních stran.

Článek 6

Správní opatření a sankce

Aniž je dotčena platnost švýcarského trestního práva, agentura nebo Komise může uložit správní opatření a sankce v souladu s nařízením (ES, Euratom) č. 1605/2002, nařízením Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství ⁽¹⁾ a nařízením Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství ⁽²⁾.

Článek 7

Náhrada a vykonatelnost

Rozhodnutí agentury či Komise přijatá v oblasti působnosti tohoto rozhodnutí, která ukládají peněžitý závazek jiným osobám než státům, jsou vykonatelná ve Švýcarsku.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1.

Příkaz k výkonu vydá bez jakékoliv další kontroly s výjimkou ověření pravosti aktu orgán určený švýcarskou vládou, který o tom uvědomí agenturu či Komisi. Výkon rozhodnutí se provede v souladu se švýcarským procesním řádem. Zákonnost rozhodnutí o výkonu podléhá kontrole Soudního dvora Evropské unie.

Pro vykonatelnost rozsudků Soudního dvora Evropské unie vynesných na základě rozhodčí doložky platí stejné podmínky.

OPRAVY

Oprava prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2015/261 ze dne 6. února 2015, kterým se mění rozhodnutí 2010/470/EU a 2010/471/EU, pokud jde o požadavky na veterinární osvědčení pro obchod se spermatem, vajíčky a embryi koňovitých uvnitř Unie a jejich dovoz do Unie

(Úřední věstník Evropské unie L 52 ze dne 24. února 2015)

Strana 9, příloha I, v části měnící přílohu I rozhodnutí 2010/470/EU, část A, bod II.3.5.2, písm. c):

místo: „na nakažlivou metritidu klisen, přičemž jedno z vyšetření popsaných v bodě II.3.4.3 bylo naposledy provedeno na třech vzorcích (stěrech) ⁽⁷⁾ ne dříve než 60 dnů před odběrem výše popsaného spermatu;]“,

má být: „na nakažlivou metritidu klisen, přičemž jedno z vyšetření popsaných v bodě II.3.4.3 bylo naposledy provedeno na třech vzorcích (stěrech) odebraných ⁽⁷⁾ ne dříve než 60 dnů před odběrem výše popsaného spermatu;]“.

Strana 40, příloha II, bod 1, kterým se mění část 2 přílohy I rozhodnutí 2010/471/EU, oddíl A, bod II.4.4.1:

místo: „⁽⁸⁾ [II.4.4.1. imunodifúzní test v agarovém gelu (Cogginsův test) nebo enzymovou imunoanalýzu s enzymem vázaným na imunosorbent (ELISA) na nakažlivou chudokrevnost koní provedené s negativním výsledkem;]“,

má být: „⁽⁸⁾ [II.4.4.1. imunodifúzní test v agarovém gelu (test AGID nebo Cogginsův test) nebo enzymovou imunoanalýzu s enzymem vázaným na imunosorbent (ELISA) na nakažlivou chudokrevnost koní provedené s negativním výsledkem;]“.

Strana 41, příloha II, bod 1, kterým se mění část 2 přílohy I rozhodnutí 2010/471/EU, oddíl A, bod II.4.5.2, písm. b):

místo: „⁽¹⁾ nebo [v bodě II.4.4.2.2 bylo provedeno na alikvotní části veškerého spermatu dárcovského hřebce odebraného ⁽⁶⁾ ne dříve než šest měsíců před odběrem výše popsaného spermatu a vzorek krve odebraný ⁽⁶⁾ od dárcovského hřebce reagoval pozitivně v sérumneutralizačním testu na infekční arteritidu koní při rozředění séra v poměru vyšším než 1:4;]“,

má být: „⁽¹⁾ nebo [v bodě II.4.4.2.2 bylo provedeno na alikvotní části veškerého spermatu dárcovského hřebce odebraného ⁽⁶⁾ ne dříve než šest měsíců před odběrem výše popsaného spermatu a vzorek krve odebraný ⁽⁶⁾ od dárcovského hřebce během tohoto šestiměsíčního období reagoval pozitivně v sérumneutralizačním testu na infekční arteritidu koní při rozředění séra v poměru vyšším než 1:4;]“.

Strana 41, příloha II, bod 1, kterým se mění část 2 přílohy I rozhodnutí 2010/471/EU, oddíl A, bod II.4.5.2, písm. c):

místo: „na nakažlivou metritidu klisen, přičemž vyšetření popsané v bodě II.4.4.3 bylo naposledy provedeno na třech vzorcích (stěrech) ⁽⁶⁾ ne dříve než 60 dnů před odběrem výše popsaného spermatu“,

má být: „na nakažlivou metritidu klisen, přičemž vyšetření popsané v bodě II.4.4.3 bylo naposledy provedeno na třech vzorcích (stěrech) odebraných ⁽⁶⁾ ne dříve než 60 dnů před odběrem výše popsaného spermatu“.

Strana 46, příloha II, bod 1, kterým se mění část 2 přílohy I rozhodnutí 2010/471/EU, oddíl B, bod II.2.1:

místo: „se nacházelo ve vyvázející zemi, nebo v případě regionalizace podle článku 13 směrnice 2009/156/ES ⁽⁸⁾, na části území vyvázející země, které:

- nebylo považováno za nakažené morem koní podle čl. 5 odst. 2 písm. a) a b) směrnice 2009/156/ES ⁽⁸⁾,
- bylo po dobu dvou let prosté venezuelské encefalomyelitidy koní,
- bylo po dobu šesti měsíců prosté vozhrivky a hřebčích nákazy;“,

má být: „se nacházelo ve vyvážející zemi, nebo v případě regionalizace podle článku 13 směrnice 2009/156/ES ⁽⁸⁾, na části území vyvážející země, které:

- nebyly považovány za nakažené morem koní podle čl. 5 odst. 2 písm. a) a b) směrnice 2009/156/ES ⁽⁸⁾,
- byly po dobu dvou let prosté venezuelské encefalomyelitidy koní,
- byly po dobu šesti měsíců prosté vozňivky a hřebčí nákazy;“.

Strana 52, příloha II, bod 1, kterým se mění část 2 přílohy I rozhodnutí 2010/471/EU, oddíl C, bod II.1:

místo: „Středisko pro odběr spermatu, v němž bylo výše popsané sperma odebráno, zpracováno a uskladněno pro vývoz do Evropské unie;“.

má být: „Středisko pro odběr spermatu, v němž bylo výše popsané sperma odebráno, ošetřeno a skladováno pro vývoz do Evropské unie;“.

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS